

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-447/2018
град София, 18.02.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 16.01.2019 г., обективизирано в Протокол № 2/2019 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и чл. 57, § 1, б. ”е” от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОРЗД), като разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-447 от 12.06.2018 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба с рег. № ППН-01-447 от 12.06.2018 г. подадена от Д.П. срещу ЧСИ с рег. № ***, район на действие СГС.

В жалбата Д.П. посочва, че на 08.02.2018 г. служител на ЧСИ е връчил покана за доброволно изпълнение с изх. № **** от 01.02.2018 г. и два броя изпълнителни листове на негова съседка от първия етаж на жилищния блок, с която не били в добри приятелски и добросъседски взаимоотношения. Документите не били опаковани, което от своя страна предоставяло свободен достъп на информация, съдържаща се в неговия ЕГН и тези на други десет лица – вискатели, за насрочен въвод във владение с посочен адрес на имота, номера и дати на дела , описани парични суми. На 30.05.2018 г. на входната врата било залепено уведомление с прикачено към него съобщение с изх. № **** от 23.05.2018 г. като по този начин бил осигурен свободен достъп до лични данни отнасящи се до него и още десет лица, както и до информацията относно повишаващите се парични задължения.

Според Д.П. с действията по предоставяне на тази лична информация на цялата етажна собственост е извършено нарушение на чл. 18 и чл. 19 от Етичния Кодекс на частните съдебни изпълнители и ОРЗД.

Към жалбата са приложени: ПДИ с изх. № *** от 01.02.2018 г., ПДИ с изх. № *** от 01.02.2018 г., изпълнителен лист от 28.09.2016 г., изпълнителен лист от 30.11.2017 г.,

молба с вх. № *** от 23.02.2018 г., съобщение с изх. № *** от 23.05.2018 г., уведомление по чл. 47 от ГПК от 30.05.2018 г.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писма с рег. №: ППН-01-447#1 и ППН-01-447#2 и двете от 06.07.2018 г. Д.П. и ЧСИ са редовно уведомени за образуваното производство.

С писмо с рег. № ППН-01-447#3 от 01.08.2018 г. от ЧСИ, чрез помощник ЧСИ е изразено становище по жалбата. В последното се посочва, че изложеното в жалбата не отговаря на обективната истина. Според ЧСИ книжата по изпълнително дело № *** са връчени на жена, посочена от самия длъжник по телефона, като лице, което да ги получи, а останалите документи били пуснати в пощенска кутия, а не разлепвани както се сочи.

Във връзка с подадената жалба и изразеното становище по нея е предоставена допълнителна информация и доказателства, както следва:

Д.П. посочва, че след подаване на жалбата, на дата 02.07.2018 г. намерил в пощенската си кутия ново съобщение с прикачено към него уведомление от ЧСИ с изх. № *** от 06.06.2018 г., което било в подкрепа на изложените до този момент твърдения относно некоректното връчване, разпространение на лични данни и информация, разпределение на задължения, респективно негоден за изпълнение изпълнителен лист. Това съобщение било изготвено преди подаване на жалбата, а връчено на дата 02.07.2018 г. – разлика от 26 дни. Посочва, че в случая не бил спазен срока за доброволно изпълнение даден му със съобщение с изх. № *** от 23.05.2018 г., връчено му на 30.05.2018 г., тъй като му бил даден нов срок за доброволно изпълнение, считано от дата 02.07.2018 г.

Уточнява, че лицето приело книжата от призовката на ЧСИ е М.Д., живееща на адрес ****. Сочи, че с това лице няма роднинска връзка, както и добри съседски взаимоотношения. По нейни думи тя била приела 2 бр. изпълнителни листове и 1 бр. ПДИ, за което се била разписала на един лист за предаване на същите, който останал в призовкаря.

Относно достъпа до жилищната кооперация на ***** се предоставя информация, че е налице желязна входна врата, която се заключва със звънци с поименни табелки до нея за връзка с всеки апартамент в кооперацията. Апартамент № ** се намирал на 3 – ти етаж, като достъпа до него бил преграден с желязна врата и звънец до нея.

Съобщение с изх. № *** от 23.05.2018 г. било залепено на входната врата на апартамент № **, заедно с уведомление от 30.05.2018 г. по средата на желязна врата на 06.06.2018 г. поради отсъствие на живущите от страната.

Прилага: писмо с вх. № *** от 13.07.2018 г., съобщение с изх. № *** от 06.06.2018 г., уведомление по чл. 47 от ГПК от 02.07.2018 г.

ЧСИ посочва, че ПДИ с изх. № *** от 01.02.2018 г. била връчена на 08.02.2018 г. от Д.М. – призовкар в кантората на ЧСИ – съседка след проведен телефонен разговор с длъжника. Последния се съгласил тя да ги получи от негово име. Поканата била връчена на ***** – постоянен и настоящ адрес на Д.П. Други книжа не били връчвани на лицето М.Д. Съобщение с изх. № *** от 23.05.2018 г. не било връчено лично на длъжника. Същият не бил намерен на адреса, като от сведения на съседи било установено, че същия рядко посещава адреса, че имал заложна къща, без данни относно местонахождението ѝ. На 30.05.2018 г. било залепено уведомление по чл. 47 от ГПК от Д.М. Допълнително уточнява, че провеждането на телефонен разговор с Д.П. и съгласието му за връчване на трето лице е удостоверено с подписите на връчителя и получателя на гърба на поканата. Фактът на получаване на поканата се потвърждавал от самия жалбоподател с молба с вх. № *** от 23.02.2018 г. по изпълнителното дело – приложена към писмото.

Прилага ПДИ с изх. № *** от 01.02.2018 г. и разписка, като с писмо с рег. № ППН-01-447#12 от 08.11.2018 г. са приложени и съобщение с изх. № *** от 23.05.2018 г., разписка от 30.05.2018 г., уведомление по чл. 47 от ГПК от 30.05.2018 г., ПДИ с изх. № *** от 01.02.2018 г., разписка от 08.02.2018 г., изпълнителен лист от 28.09.2016 г., изпълнителен лист от 30.11.2017 г., молба с вх. № *** от 23.02.2018 г.

В отговор на писмо с рег. № ППН-01-447#6 от 07.08.2018 г., КЧСИ с писма с рег. №: ППН-01-447#8 от 16.08.2018 г. и ППН-01-447#11 от 19.10.2018 г. уведомява КЗЛД за движението и резултатите от извършената проверка по повод подадена от Д.П. жалба. Прилагат отговор и писмо с изх. № *** от 19.09.2018 г.

С решение на КЗЛД от проведено на 19.12.2018 г. заседание, обективизирано в Протокол № 48, подадената от Д.П. жалба рег. № ППН-01-447 от 12.06.2018 г. е приета за редовна и допустима, тъй като съдържанието и е съобразено с изисванията на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, съответно чл. 29, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) - съдържа данни за жалбоподателя (пълното име, адрес), естеството на искането, дата и подпис; в жалбата са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от страна на ЧСИ, последния имащ качеството на администратор на лични данни; жалбата е подадена до компетентен орган и в нормативно установения срок (нарушенията са извършени на 08.02.2018 г. и 30.05.2018 г.), от лице с правен интерес, не са налице отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс. Като страни в производството са конституирани жалбоподател: Д.П. и ответна

страна ЧСИ с рег. № ***, район на действие СГС и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

С писмо с рег. № ППН-01-447#19(2018) от 10.01.2019 г. ЧСИ чрез адв. Д. – пълномощник, с приложено пълномощно, изразява становище по същество на спора. Счита жалбата за неоснователна и недоказана и иска от КЗЛД да я отхвърли като такава. Прави искане за допускане на свидетел – Д.М., призовкар, при режим на довеждане, за установяване на обстоятелства, касаещи законосъобразността на връченото съобщение и уведомленията и по – конкретно: факта, че е провел телефонен разговор с жалбоподателя и че последния е дал изрично съгласие ПДИ № *** от 01.02.2018 г. да бъде предадена на съседката му – М.Д.

Проведено е едно открито заседание на 16.01.2019 г., съобразно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, за което страните са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява и не изпраща представител, за ответната страна се явява адв. **** от САК, с пълномощно представено по преписката и в заседание. Поддържа искането за допускане до разпит на Д.М., няма искания за събиране на други доказателства. По същество адв. **** поддържа изразеното становище за неоснователност на жалбата, счита че при връчването на съобщенията не е извършено нарушение на ЗЗЛД.

Предвид направено искане от ответната страна за разпит на свидетеля - Д.М., искането е уважено и същия е разпитан като свидетел в заседанието.

Комисията за защита на личните данни след като обсъди становищата на страните в контекста на събраните по преписката доказателства, намира че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена долу изложените съображения.

В производството не е спорно между страните, а и от събраните доказателства се установява, че жалбоподателя има качеството на длъжник по изп. дело ****, образувано пред ЧСИ, с рег. № ***, район на действие СГС. Не е спорно и че до длъжника по изпълнителното дело и жалбоподател в настоящото производство са изпратени и връчени от ЧСИ: покана за доброволно изпълнение с изх. **** от 01.02.2018 г., изпълнителен лист от 28.09.2016 г. издаден от СГС и изпълнителен лист от 30.11.2017 г. издаден от СГС на дата 08.02.2018., на дата 08.02.2018 г., съобщение с изх. № **** от 23.05.2018 г. и уведомлението по чл. 47 от ГПК на дата 30.05.2018 г. Не е спорно и че покана за доброволно изпълнение с изх. 1423 от 01.02.2018 г. са връчени на М.Д. – съседка на жалбоподателя, а уведомлението по чл. 47 от ГПК – чрез залепването им на адреса на Д.П.

Предмет на спора в конкретният случай е дали при връчването на посочените книжа на посочените по-горе дати са разкрити лични данни за Д.П. на трети лица и дали към поканата за доброволно изпълнение с изх. *** от 01.02.2018 г. са били приложени изпълнителен лист от 28.09.2016 г. издаден от СГС и изпълнителен лист от 30.11.2017 г.

издаден от СГС, а към уведомлението по чл. 47 от ГПК от 30.05.2018 г. – съобщение с изх. № *** от 23.05.2018 г.

Във връзка с горното следва да се отбележи, че ответната страна в производството обработва данни на Д.П., вкл. лични, във връзка с образуваното пред него изпълнително дело и на основание чл. 2, ал. 1 от ЗЧСИ има качеството на администратор на лични данни по см. на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД/чл. 4, § 7 от ОРЗД.

Видно от покана за доброволно изпълнение с изх. 1423 от 01.02.2018 г., изпълнителен лист от 28.09.2016 г. издаден от СГС и изпълнителен лист от 30.11.2017 г. издаден от СГС е, че същите съдържат информация (вкл. три имена, адреси, ЕГН), а в съобщение с изх. № *** от 23.05.2018 г. и уведомлението по чл. 47 от ГПК (вкл. три имена и адрес) идентифицираща Д.П. и като такава информацията попада в обхвата на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД/чл. 4, § 1 от ОРЗД.

Връчването на книжата: Покана за доброволно изпълнение с изх. **** от 01.02.2018 г. чрез предаването им на лицето М.Д. – съседка и уведомлението по чл. 47 от ГПК на дата 30.05.2018 г. чрез залепването му на адреса на Д.П. съставляват действия по обработването на личните данни по см. на чл. § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД/чл. 4, § 2 от ОРЗД.

Предвид предмета на спора на жалбата, с която е сезирана КЗЛД са разгледани относимите разпоредби, касаещи реда и начина на връчване на книжата по изпълнителните дела, като въпросите относно редовността на връчването и законосъобразността на изпълнителните действия като стоящи извън предметния обхват на ЗЗЛД/ОРЗД не се обсъждат в настоящото производство.

На основание препращата разпоредба на чл. 43 от ЗЧСИ, връчването на призовки, съобщения и книжа се осъществява при условията и по реда на чл. 37 - 58 от Гражданския процесуален кодекс.

Сред регламентирания начини на връчване на призовките, съобщенията и книжата са: 1. лично на адресата или чрез друго лице, 2. чрез прилагане на съобщението по делото или чрез залепване на уведомлението, 3. чрез публично обявление (чл. 43 от ГПК).

С оглед на това, че покана за доброволно изпълнение с изх. 1423 от 01.02.2018 г. е връчвана на друго лице - М.Д. – съседка на длъжника е разгледана разпоредбата на чл. 46 от ГПК. Според цитираната разпоредба когато книжата не могат да бъдат връчени лично на адресата, те се връчват на друго лице, което е съгласно да ги приеме. В случая не е спорно, че към дата 08.02.2018 г. това е лицето М.Д. – съседка на жалбоподателя, която с подписа си е удостоверила съгласието за получаване на книжата и че на посочената дата длъжника не е открит на адреса. Видно от разписката за връчването на книжата е, че в същата е посочено, че М.Д. е разговаряла с Д.П. по телефона и че са се разбрали тя да получи документите и да му ги предаде. В разписката не са упоменати документите, които

са връчени на М.Д. Изискана е информация от ответната страна относно това дали покана за доброволно изпълнение с изх. **** от 01.02.2018 г., изпълнителен лист от 28.09.2016 г. издаден от СГС и изпълнителен лист от 30.11.2017 г. издаден от СГС са връчени на длъжника и ако са връчени по какъв ред и начин. Изрично е указано и че не се представят доказателства за наличието на проведен телефонен разговор и дадено съгласие от Д.П. за получаване на книжа от страна на М.Д. В отговор ответната страна прилага съобщение с изх. № *** от 23.05.2018 г., разписка, уведомление по чл. 47 от ГПК, ПДИ с изх. № *** от 01.02.2018 г., разписка, изпълнителен лист от 28.09.2016 г. издаден от СГС и изпълнителен лист от 30.11.2017 г. издаден от СГС. В тази връзка следва да се приеме, че посочените изпълнителни листове са били връчени на дата 08.02.2018 г. заедно с поканата за доброволно изпълнение с изх. **** от 01.02.2018 г. на 08.02.2018 г. Видно от разписката приложена към поканата, въпреки ненадлежащото оформяне на същата е, че в нея е посочено връчването на документи (множествено число) на съседката – М.Д. В разписката не е посочено какви документи са връчени, но предвид факта, че от ответната страна е изискана информация относно реда и начина на връчване на изпълнителните листове и такава информация не е предоставена следва да се приеме, че същите са връчени заедно с поканата на дата 08.02.2018 г. Според жалбоподателя, лицето на което са връчени книжата - М.Д. е негова съседка, обитаваща апартамент № *** на 1 – ви етаж в жилищния блок, в който живее и Д.П. – ****, нямат роднински връзки и добри добросъседски отношения. Жалбоподателят е информирал КЗЛД, че входната врата на жилищната кооперация, в която живее се заключва, че има звънци с поименни табелки до нея за връзка с всеки апартамент в кооперацията. От изложените твърдения в жалбата става ясно, че съгласие за получаване на документите от М.Д. не е налице. Предвид твърденията на Д.П. и разпределената тежест на доказване в производството, следва да се приеме, че администратора не доказва наличието на изразено такова съгласие. В действителност в разписката от 08.02.2018 г. е посочен текст, който гласи, че М.Д. е провела разговор с Д.П., че са се разбрали тя да получи документите и да му ги предаде, но това не дава основание да се възприеме тезата на ответната страна, тъй като разписката в тази си част не е надлежно оформена – липсват данни относно дата и часа на провеждане на телефонния разговор, трите имена и качеството на лицата между които е проведен, съдържанието на разговора, вкл. даденото съгласие/поетото задължение за предаване/получаване на точно определени документи. В този смисъл дори и да се приеме въз основа на така извършеното удостоверяване, че на посочената дата е проведен разговор между Д.П. и М.Д., че Д.П. е дал съгласие за получаване на документите от неговата съседка, неясен остава въпроса относно това за какви документи е дал съгласие

да бъдат връчени и дали на същия е сведено до знанието, че документите се връчват по начин даващ възможност на съседката да разбере тяхното съдържание.

Горното не се опровергава и от показанията на разпитания в заседанието свидетел Д.М., изпълняващ длъжността ”технически сътрудник”/”призовкар” в кантората на ответната страна, чийто показания се кредитират като обективни и безпротиворечиви и КЗЛД няма основание да се съмнява в безпристрастността им. Свидетелят заявява, че много добре помни случая, тъй като такива случаи нямало често в неговата практика. Д.М. посочва, че преди около 7 – 8 месеца в ****, което било негово първо посещение на този адрес, е връчил поканата за доброволно изпълнение. Не помни лицето, на което е следвало да се връчи поканата, то живеело на 3 – ти етаж, нито дали към поканата е имало приложени документи, вкл. изпълнителни листове. В тази връзка отбелязва, че понякога с поканите вървят изпълнителните листове, друг път – не. Посочва, че входната врата била заключена и докато търсел да звъне на лицето от балкона на партера се показала жена (не помни име) и тя му казала: ”Аз ще му се обадя по телефона, него го няма тука”. Тя му се обадила по телефона, разговаряла, обяснила му, дала му слушалката на Д.М. и той да говори с него и той също обяснил за какво става дума. Според свидетеля, лицето заявило ”Добре, нека ви се разпише”, в отговор на което Д.М. го помолил да потвърди това на жената, като ѝ подал слушалката, като всички тези действия се извършвали през балкона. Той потвърдил, тя се разписала и Д.М. ѝ връчил документа. Заявява, че не може да е сигурен, че лицето, с което е разговарял по телефона е именно длъжника, до който е била адресирана поканата. Посочва, че доколкото си спомня след това е лепил и уведомления с друга поканата или съобщение на входната врата на блока, тъй като лицето го нямало. Според Д.М. в уведомлението се съдържали данни за три имена и адрес, а в някои съобщения и призовки – и ЕГН. Когато залепвал документи, в които се съдържали ЕГН – та, той слагал уведомлението отгоре и го защипвал с телбот на няколко места, след което залепвал документите, като по този начин ЕГН – то оставало скрито. Свидетелят посочва още, че когато залепвал само уведомления, хората го вземат несериозно, но когато получат призовка или съобщения, в което се съдържат данни за дължимите суми отиват да видят за какво става дума.

От показанията на свидетеля не се установява и доказва факта, че на дата 08.02.2018 г. е проведен разговор именно с жалбоподателя и че последния е дал съгласие за получаване на точно определени книжа от М.Д. Нещо повече самия свидетел посочва, че е разговарял по телефона с лице, за което не бил могъл да е сигурен, че е именно адресата на книжата.

По тези съображения не може да се приеме, че администратора доказва наличието на съгласие по см. на § 1, т. 13 от ДР на ЗЗЛД/чл. 4 § 11 от ОРЗД.

На следващо място ал. 2 на чл. 46 от ГПК указва, кои са другите лица, на които могат да бъдат връчени призовките, съобщения, книжата, а именно: всеки пълнолетен от домашните му или който живее на адреса, с предвидени изключения: относно връчването на лица, които участват по делото като насрещна страна на адресата или тези, които са заинтересовани от изхода на делото или са изрично посочени в писмено изявление на адресата. От анализа на тази разпоредба, следва извод, че М.Д. не попада в кръга на ”другите лица”, на които може да бъде извършено връчване.

Предвид посоченото следва да се приеме, че към дата 08.02.2018 г. не се установява не само наличието на съгласие като едно от условията за допустимостта на обработването на данните на жалбоподателя чрез връчването им на трето лице, но и на което и да било друго от съдържащите се в чл. 4 от ЗЗЛД/ чл. 6 от ОРЗД условия, с което е нарушен принципа на законосъобразността по чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД/чл. 5, § 1, б. ”а” от ОРЗД.

По отношение на уведомлението по чл. 47 от ГПК от дата 30.05.2018 г. е разгледана разпоредбата на чл. 47 от ГПК. Според цитираната разпоредба когато ответникът в продължение на един месец не може да бъде намерен на посочения по делото адрес и не се намери лице, което е съгласно да получи съобщението, връчителят залепва уведомление на вратата или на пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп - на входната врата или на видно място около нея. Когато има достъп до пощенската кутия, връчителят пуска уведомление и в нея. Невъзможността ответникът да бъде намерен на посочения по делото адрес се констатира най-малко с три посещения на адреса, с интервал от поне една седмица между всяко от тях, като най-малко едно от посещенията е в неприсъствен ден. Това правило не се прилага, когато връчителят е събрал данни, че ответникът не живее на адреса, след справка от управителя на етажната собственост, от кмета на съответното населено място или по друг начин и е удостоверил това с посочване на източника на тези данни в съобщението. В уведомлението се посочва, че книжата са оставени в канцеларията на съда, когато връчването става чрез служител на съда или частен съдебен изпълнител, съответно в общината, когато връчването става чрез неин служител, както и че те могат да бъдат получени там в двуседмичен срок от залепването на уведомлението.

С Наредба № 7 от 22 февруари 2008 г. за утвърждаване на образците на книжа, свързани с връчването по гражданския процесуален кодекс (Обн. ДВ. бр.22 от 28 Февруари 2008 г.) е утвърдена формата и съдържанието на образеца на уведомлението по чл. 47 от ГПК.

Според чл. 47 от ГПК и информацията съдържаща се в утвърдения образец на уведомлението по чл. 47 от ГПК, това уведомлението се залепва на определени места (на вратата или пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп – на входната врата ли

на видно място около нея; при достъп до пощенската кутия същото се пуска в нея)., в случая на вратата на апартамент № ** в жилищната кооперация, в която живее жалбоподателя. Съгласно чл. 47, ал. 2 от ГПК в уведомлението се посочва, че те са оставени в канцеларията на съда и че могат да бъдат получени там в определен срок от адресата. Видно от разписката към съобщението е, че в същото е посочено че екземпляр от документа и уведомление по чл. 47 от ГПК са залепени на посочената дата – 30.05.2018 г. В самото уведомление е посочено, че Д.П. следва да се яви в двуседмичен срок, считано от 30.05.2018 г. в кантората на ЧСИ във връзка с изп. дело. Предвид коментираните доказателства следва да се приеме за доказано, че към уведомлението по чл. 47 от ГПК е било приложено и съобщението. Следва да се отбележи, че от показанията на свидетеля не се установява извод различен от посочения. Свидетеля посочва, че след връчването на поканата (без да посочва време), до същото лице (без да посочва име) на същия адрес е залепил на входната врата уведомление с друга покана или съобщение. Според жалбоподателя на дата 30.05.2018 г. чрез залепване, на входната врата на 3-ти етаж са му връчени уведомление и съобщение от частния съдебен изпълнител. В разписката е посочено, че същите са залепени върху входната врата без да се данни дали се касае за вратата на кооперацията или на апартамента. В същото време е посочено, че връчителят е получил сведения от съсед, че лицето рядко посещава адреса, но от така посочените данни не може да се установи, как са получени данните – пред входната врата на кооперацията или в самата кооперация. Поради това, следва да се приеме, че твърдението на жалбоподателя и в тази си част остава непровергано от страна на администратора.

С оглед на това, че обсъжданата по - горе разпоредба не предвижда залепване на самите книжа, предназначени за връчването им на длъжника, а само уведомяването им че същите са на разположение в кантората на ЧСИ и че същите могат да бъдат получени там в определения за това срок, с факта на залепването на съобщението до данните съдържащи се в съобщението е осигурен достъп на живущите в кооперацията.

Предвид гореизложеното следва да се приеме, че при обработването на личните данни на жалбоподателя от администратора при връчването на Покана за доброволно изпълнение с изх. **** от 01.02.2018 г. с приложени към нея Изпълнителен лист от 28.09.2016 г. издаден от СГС и изпълнителен лист от 30.11.2017 г. издаден от СГС на дата 08.02.2018. е нарушен принципа на законосъобразността чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД/чл. 5, § 1, б."а" от ОРЗД, тъй като не се установи и доказва в производството наличието на което и да било от посочените в чл. 4 от ЗЗЛД/чл. 6 от ОРЗД условия за допустимостта на обработването при извършването на тези действия, вкл. съгласие на субекта на данните, а при връчването на съобщение с изх. № **** от 23.05.2018 г. ведно с уведомлението по

чл. 47 от ГПК на дата 30.05.2018 г. - принципа на свеждане на данните до минимум по чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД/ чл. 5, § 1, б."в" от ОРЗД, тъй като разпоредбата на чл. 47, ал. 2 от ГПК не изисква залепване на книжата предназначени за адресата.

По останалите въпроси в жалбата, вкл. допълненията към нея не се дължи произнасяне, тъй като същите са извън предметния обхват на закона и регламента – за спазване на срока за доброволно изпълнение, за разпределения на суми и т. н.

На основание горното и вземайки предвид факта, че считано от 25.05.2018 г. се прилага Общия регламент относно защитата на данните и с оглед съдържаща се в него разпоредба на чл. 94, § 2 според, която позоваванията на отменената Директива 95/46/ЕО (чийто разпоредби са транспонирани в Закона за защита на личните данни - §1а от ДР на ЗЗЛД) се тълкуват като позовавания на регламента, по арг. на чл. 142, ал. 1 от АПК и чл. 15, ал. 2 от ЗНА, Комисията за защита на личните данни с 3 гласа "за" и 1 "против" (В. Целков) намира жалбата за основателна и че като такава същата следва да се уважи.

С оглед установените нарушения въз основа на посочените по го – горе факти по случая и съобразно определените корективни правомощия на надзорния орган съгласно чл. 58, § 2 от ОРЗД, съобразно залегналия в чл. 6 принцип в АПК, като най – подходящи съответни мерки за справяне с нарушенията, комисията счита за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД/ чл. 5, § 1, б."а" от ОРЗД на основание чл. 58, § 2, б."б" от ОРЗД отправяне на официално предупреждение до администратора и за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД/ чл. 5, § 1, б."в" от ОРЗД на основание чл. 58, § 2, б."г" от ОРЗД разпореждане до администратора на личните данни да съобрази операциите по обработване на личните данни при връчването на книжа/призовки/съобщения по реда на чл. 47 от ГПК до длъжници по изпълнителните дела с разпоредбите на регламента, като обработва такива данни, които са адекватни, релевантни и ограничени до необходимото с оглед целта на тяхното обработване. При извършена проверка в деловодната система на КЗЛД се установи, че липсват данни за извършени нарушения свързани с обработването на лични данни от страна на администратора, т.е. касае се за инцидентно извършване на нарушение при обработването на личните данни; няма данни за претърпени вреди от страна на жалбоподателя; всички книжа са връчени на последния; по отношение на първото нарушение – книжата приети от М.Д. са предадени на жалбоподателя, а по отношение на второто – касае се за кратък период от време, в рамките на който съобщението е било залепено на вратата, поради което мерки се явяват ефективни, пропорционални и възпиращи.

Така мотивирана и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 39, ал. 2 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни

Р Е Ш И:

1. Обява жалба рег. № ППН-01-447 от 12.06.2018 г. подадена от Д.П. срещу ЧСИ с рег. № ***, район на действие СГС за основателна за това, че при обработване на данните на жалбоподателя на 08.02.2018 г. е нарушил принципа на законосъобразността по чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД/ чл. 5, § 1, б. "а" от ОРЗД и на чл. 30.05.2018 г. – принципа на свеждане на данните до минимум по чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД/ чл. 5, § 1, б. "в" от ОРЗД.

2. Във връзка с т. 1 от решението и на основание чл. 58, § 2, б. "б" от ОРЗД отправя официално предупреждение до администратора ЧСИ с рег. № ***, район на действие СГС за извършеното нарушение по чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД/ чл. 5, § 1, б. "а" от ОРЗД

3. Във връзка с т. 1 от решението и на основание чл. 58, § 2, б. "г" от ОРЗД за извършено нарушение по чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД/ чл. 5, § 1, б. "в" от ОРЗД разпорежда на администратора на личните данни ЧСИ с рег. № ***, район на действие СГС, да съобрази операциите по обработване на личните данни при връчването на книжа/призовки/съобщения по реда на чл. 47 от ГПК до длъжници по изпълнителните дела с разпоредбите на регламента, като обработва такива данни, които са адекватни, релевантни и ограничени до необходимото с оглед целта на тяхното обработване.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14 - дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

О.М. Веселин Целков /п/